

vises til Behandling paa et offentligt Sygehus (Stats- eller Kommunehospital), have Ret til vederlagsfri Behandling, heri indbefattet Lægehjælp, Sygehuspleje, Medicin, Bade, Massage, Bandager og lignende samt nødvendige styrkende Næringsmidler, uden at dette betragtes som Fattighjælp eller medfører dennes Følger. Anses det efter Fattigbestyrelsens Skøn nødvendigt at yde Hjælp af det offentlige til Underhold for saadanne Syge, skal ej heller dette betragtes som Fattighjælp. Den Sygekasserne paahvilende *Pligt* til at yde fri Lægehjælp og Sygehusbehandling til deres Medlemmer og disses Børn bortfalder, og i Stedet derfor fastsættes, at Sygekasserne *kunne* yde saadant. — Udgifterne til den fri Sygebehandling skulle for Landets Vedkommende udredes forskudsvis af Repartitionsfonden for den Amtsraadskreds, hvortil Opholdskommunen hører, for Købstædernes Vedkommende af den paagældende Købstads Kommunekasse, i København af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Øens Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond. Tre Fjerdedele af disse Udgifter refunderes de paagældende Kommuner aarlig af Statskassen. Udenfor København og Bornholm fordeles Restløbet, ligeledes aarlig, paa Amtsraadkredsen og de i Forbindelse med denne staaende Købstæder efter Folketal.

Med Hensyn til den Beretning, som under 6. Maj 1909 afgaves af Formanden for det Udvalg, som behandlede Lovforslaget i Samlingen 1908—09, henvises til Aarbogen for 1908—09 pag. 249. — Angaaende Regeringens Stilling til Sagen anføres følgende Udtalelse af Indenrigsminister Berntsen ved Sagens 1ste Behandling i den overordentlige Samling: »Jeg er en bestemt Modstander af det Princip, som dette Lovforslag er bygget paa. Hvis det gennemførtes, vilde det fuldstændig underminere de bestaaende Sygekasser og føre ind paa et helt nyt Princip, medens jeg ønsker at fastholde det Princip, hvorpaa den nuværende Sygekasselovgivning er bygget, nemlig det, at Staten yder Hjælp til Selvhjælp«. Ministeren tilføjede, at det beror paa en Misforstaaelse, naar Ordføreren for Forslagsstillerne som Bevis paa, at Sygekasserne ere i Tilbagegang, anførte, at der i det foregaaende Aar var udtraadt over 73,000 Medlemmer af de anerkendte Sygekasser, idet det nævnte Tal ikke blot omfatter dem, der helt maatte være ophørte at være Medlemmer af Sygekasser, men ogsaa alle dem, der blot ere udtraadte af én Sygekasse for at gaa over i en anden. I Virkeligheden stiger Antallet af Sygekassemedlemmer aarlig med c.